పదలోయల్లో

కోరం రాజబాబు

పొగమంచు ఇంకా విశాఖ వీధులను కమ్ముకునే ఉంది. కిటికీ తెరచి వెంటనే మూసేసింది సమీర. బద్ధకంగా దుప్పటిని మీదకు లాక్కుంటున్న సమయంలో కాలింగ్ బెల్ మోగింది. నిద్రమత్తు ఇంకా వీడలేదామెకు. ఇంత పొద్దున్నే ఎవరబ్బా... అనుకుంటూ వెళ్ళి తలుపుతీసింది.

నువ్వా! ఎదురుగా ఉన్న సంజీవ్‌ను చూసి క్షణం నివ్వెరపోయింది. వెంటనే సర్దుకుని ఎందుకొచ్చావ్? తీక్షణంగా చూస్తూ అడిగింది.

పొద్దున్నే మీరెంత అందంగా ఉన్నారో చూద్దామని... నన్ను చూడ్డం తప్ప నీకు మరో పని లేదా? ఇలా నా ఇంటికి ఎన్నిసార్లొస్తావ్! సూటిగా అతన్నే చూస్తూ అడిగిందామె. నేనేమీ లెక్క పెట్టుకోలేదు మేడమ్. మీరు కాసేపు రిలాక్స్ అవ్వండి. పోనీ మీకు సాధ్యంకాకపోతే నాకు మంచి కాఫీ తీసుకురండి... నవ్వుతూ అడిగాడు సంజీవ్.

నువ్వేమీ నా అతిథివి కాదు మర్యాద చేయడానికి. మీరు ఆ రుసరుసలు ఆపేస్తే మీకో నిజం చెబుతాను.

ఏమిటో అది?

మీరు రోజూ తూర్పు కనుముల్ని చూస్తారనుకుంటాను.

మా ఇంటికి ఎదురుగా ఉన్నాయి కాబట్టి చూస్తాను అయితే ఏంటట!

ఆ కొండలపై పొగమంచు ఇంకా కప్పి ఉంది చూడండి...

నేను రోజూ చూస్తేనే ఉన్నాను.

నువ్వు చెప్పాలనుకుంది చెబితే సంతోషిస్తాను.

ఎందుకలా కోపంగా చూస్తారు. కొన్ని అద్భుతాలు వెంటనే చెబితే ఎలా?

'ఎందుకు?' చెప్పే విషయానికి రిహార్సల్ కావాలా!

వాస్తవం చెప్పడానికి రిహార్సల్ అవసరం లేదు మేడమ్. నిజాయితీ ఉంటే చాలు.

సంజీవ్! నన్నెందుకిలా విసిగిస్తావ్!!

మీ దృష్టిలో విసిగించడం అయితే... నా దృష్టిలో మాత్రం అదొక అదృష్టం. మిమ్మల్ని చూస్తున్నానన్న సంతోషం. ప్రేమకు పునాది పడేది అక్కడినుంచేగా?

ప్రేమేంటి!! పునాదేంటి!!. అసలు నువ్వేం మాట్లాడుతున్నావ్?

"మిమ్మల్ని ప్రేమించానంటున్నాను"

ప్రేమా... కనురెప్పలు మడచి సూటిగా చూసిందతనివైపు.

"ఆశ్చర్యం ఎందుకు మేడమ్!" ప్రేమించడం తప్పా?

ప్రేమించడం తప్పు కాదు. నన్ను ప్రేమించడం తప్పే. నేను నీ గురువుని. పైగా పెళ్ళయిన దాన్ని.

మీరు చెప్పే వాటితో నాకు సంబంధం లేదు.

మనసులు సెన్స్‌లో ఉన్నావా? రోషంగా అడిగిందామె.

లేకేమి... ప్రేమించానని అబద్ధాలు చెప్పడం, ప్రేమ కోసం రక్తం చిందిస్తాను- చస్తాను అన్న డైలాగులు చెప్పడం నాకు చేతకాదు. నా ప్రేమ ఏలాంటిదంటే... మిమ్మల్ని రోజూ చూస్తూ గడిపేయాలనిపిస్తోంది నాకు. ఎందుకో నాకే తెలీదు.

అయితే... నా అభిప్రాయంతో నీకు పని లేదా? గొంతులో కోపం బుసలు కొడుతుంటే అడిగింది.

ఖచ్చితంగా లేదు. నా ప్రేమ పూర్తిగా నా ఇష్టం. ప్రేమించే హక్కునాకుందని అనుకుంటున్నాను.

"సర్లే!" ఆ లాజిక్కులు, జిమ్మిక్కులు నా దగ్గర చెప్పకు. పెళ్ళయిన ఆడదాన్ని ప్రేమించానని చెప్పడం అంతా నట్టి ట్రాష్.

అలా మీరనుకోవడంలో తప్పేమీ లేదు. ఇక్కడొక విషయం మీరు గమనించాలి...

ఏంటది? కొద్దిగా ఆవేశం తగ్గింది ఆమె గొంతులో

నా ప్రేమ మనసుకు సంబంధించింది. ప్రేమ పేరుతో కోరికల్ని వెతికేది కాదు. నిజానికి మీకున్న "అందం- గ్రేస్" ఏ మగాడినయినా రెచ్చగొడతాయి. నాకవేమీ అక్కరలేదు. మీ కళ్ళు పలికే విచిత్ర భావాలకు నేను బానిసను. నా చూపులెప్పుడూ నవ్వే మీ కళ్ళ మీద నుంచి ఒక్క "ఇంచ్" కూడా కిందకు రావు "ప్రామిస్"... అంటూ లేచాడు సంజీవ్.

అన్నట్టు... మీకో నిజం చెబుతానన్నాను కదూ! ఆ తూర్పు కనుములపై పొగమంచు ఇంకా కప్పి ఉంది చూడండి. ఆ మంచులోంచి నడిచొస్తున్న దేవకన్యలా ఉన్నారు మీరు. మిమ్మల్ని పొగడాలని, మీ అందాన్ని మెచ్చుకోవాలని కాదు. నిజంగానే అలా ఉన్నారు. "బై!" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు సంజీవ్.

సంజీవ్ మాటలు సమీర హృదయాన్ని సూటిగా తాకడంతో ఆమె హృదయం క్షణం కదిలి సర్దుకుంది. "ఎంత గొప్పగా ప్రేమను వర్ణించాడు." మనసులోనే మెచ్చుకుందామె. ఇప్పుడామెకు సంజీవ్

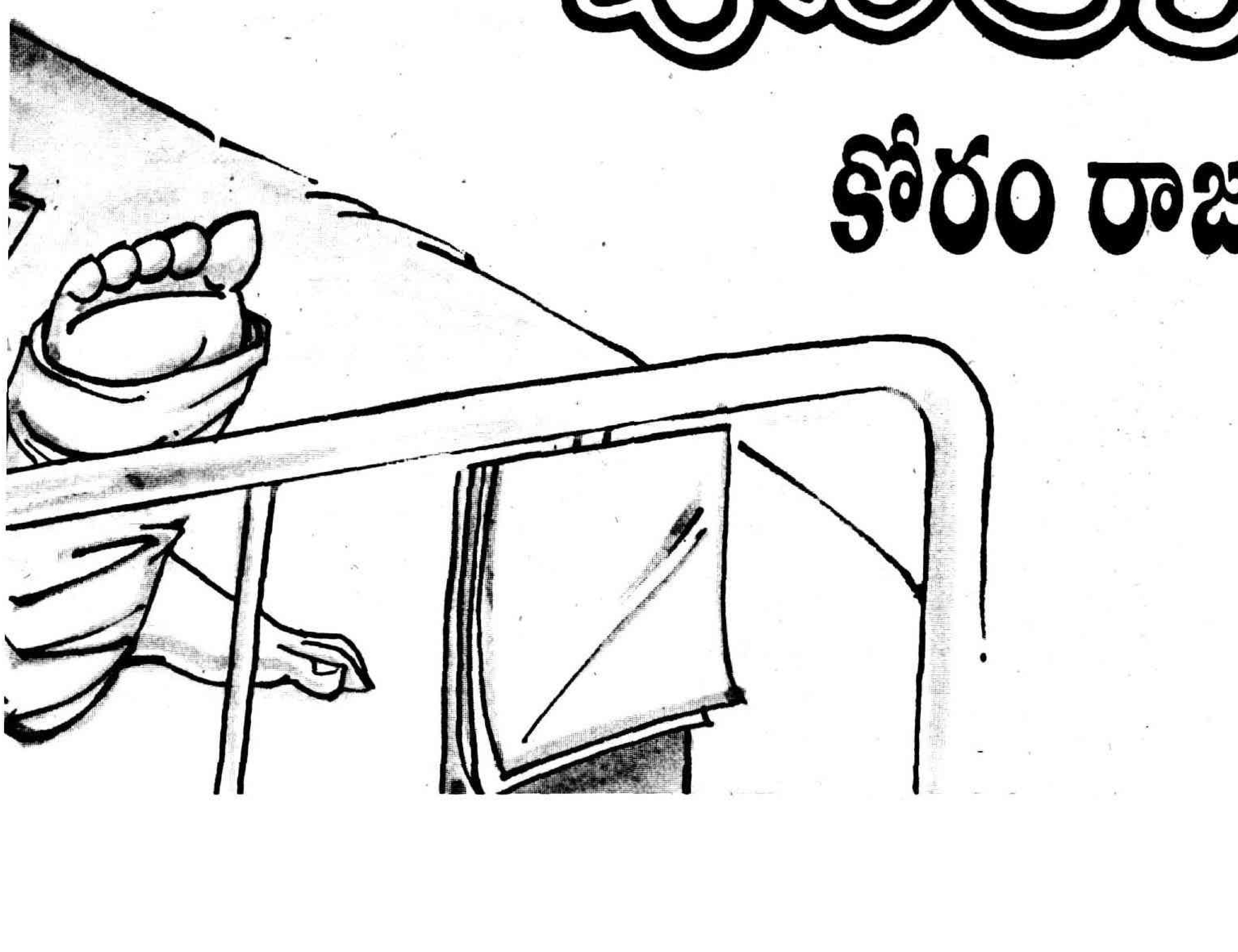

ఆంధ్రజ్యోతి
సచిత్రవారపత్రిక

రచయిత (త్రు)లకు,
వ్యాసకర్తలకు,
కార్టూనిస్టులకు,
కవులకు
గమనిక:

* మీరు పంపే కథలు 8 అరఠావులకు మించి ఉండకూడదు. అరఠావుకు ఒకపక్కనే రాయాలి.

* 'కొత్త కెరటాలు'కు కవితలు పంపేవారు 15 పంక్తులకు మించకుండా రాసి పంపాలి.

* ప్రతి రచనతోపాటు, చిరునామా పూర్తిగా రాయాలి.

* రచనలు తిరస్కరించే పక్షంలో, వాటిని పంపడానికి స్వంత చిరునామా గల కవరు జతచేయాలి.

* కార్టూన్లు పోస్టు కార్డు సైజులో, ఇండియన్ ఇంక్‌తో రాయాలి.

* 'అనువాద కథలు' పంపే రచయిత (త్రు)లు ఆ కథ మూల రచయిత అనుమతి తప్పనిసరిగా జతచేయాలి.

* తమ రచన అంగీకరించే పక్షంలో ఎనిమిది వారాల్లో ఆ విషయం సదరు రచయిత (త్రు)లకు తెలియజేయడం జరుగుతుంది.

తమ రచనల్ని పంపాల్సిన చిరునామా:
ఎడిటర్
ఆంధ్రజ్యోతి (సచిత్ర వారపత్రిక)
రోడ్ నెం: 8, బంజారాహిల్స్
హైదరాబాద్-500034.

అంటే కోపం లేదు. కాలేజ్‌కు వెళ్ళాలన్న ఆలోచనే మర్చిపోయి బెడ్ మీద వాలి కళ్లు మూసుకుంది. తన పెళ్ళి నాటి అనుభవాలు ఒక్కొక్కటీ గుర్తొస్తుంటే గతంలోకి వెళ్ళిపోయిందామె.

* * *

"ఏయ్!" నిన్నే!!

పెళ్ళి రోజు రాత్రి భర్త పిలిచిన తొలి పిలుపు. ఆ పిలుపులో ఎక్కడా సంస్కారం లేదు. ఆ తర్వాత బలవంతంగా మీదపడటం, కొద్దిసేపటికి ఏదో విజయం సాధించినట్టనిపించే ఆ చూపులు. అదేదో రొటీన్‌లా చేసుకుపోయిన భర్తను అర్థం చేసుకోడానికి ఒక్కరోజు కంటే ఎక్కువ పట్టలేదామెకు. ఆ తర్వాత ప్రతి రాత్రి ఒకే రకమైన జీవితం. ఇంకా ముందుకు వెళితే ఏం గుర్తొస్తుందో తెలిసి వెళ్ళనని మొరాయిస్తున్న మనసును అదుపులో వుంచుకుని నిద్రలోకి జారిపోయింది సమీర.

మెలకువ వచ్చేసరికి మధ్యాహ్నమయింది. పాత జ్ఞాపకాల్ని చెరిపేస్తూ చేరిన కొత్త జ్ఞాపకాల వలయంలో ఉక్కిరిబిక్కిరయ్యిందామె. తన జీవితంలో వూహించని కొత్త కోణం. ఏం చేయాలో తెలియని అయోమయం. మనసెప్పుడూ అనుభవించని టెన్షన్- ఏవేవో సరికొత్త స్పందనలు- ఎక్కడికో ఎగిరిపోతున్నట్లనిపించే తీయటి ఆలోచనలు బెడ్ మీద నుండి లేవాలనిపించలేదామెకు.

మర్నాడు తొందరగా యూనివర్శిటీకి వెళ్ళింది సమీర. అలా ఎందుకు వెళ్లిందో ఆమెకు తెలును. క్లాస్ తీసుకునే సమయం వచ్చే వరకూ తన రూంలో ఒంటరిగా గడిపింది. గుండెలో సన్నటి వణుకు. సర్దుకోడానికి సాధ్యం కాదని ఆమెకు తెలుసు. అయినా ఏదో ప్రయత్నం. లెక్చరర్‌గా తొలి రోజు అనుభవం గుర్తొచ్చి నవ్వుగా నవ్వుకుందామె.

క్లాస్‌లోకి వచ్చీరావడంతోనే హాలంతా ఓసారి పరిశీలించింది. ఎప్పుడూ సంజీవ్ కూర్చునే చోటు ఖాళీగా ఉండడంతో మనసంతా మునురు కమ్ముకున్నట్లయ్యిందామెకు. అతనెందుకు రాలేదు? క్లాస్ చెబుతున్న గంటలో చాలాసార్లు ప్రశ్నించుకుందామె.

వారం రోజులు గడిచిపోయాయి. సంజీవ్ జాడ లేదు. అతని గురించి అడగాలంటే బయటపడిపోతానన్న భయం ఆమెలో. చివరకు ధైర్యం చేసి సంజీవ్ విషయం తెలుసుకుందామె.

* * *

యాక్సిడెంట్ అయ్యిందన్న విషయం నాకు తెలియకూడదా? ఆమె అలా అడిగే సరికి సంజీవ్ విస్మయంగా చూశాడామె వైపు. అసలెలా జరిగింది? బెడ్ ప్రక్కనే ఉన్న స్టూల్ మీద కూర్చుంటూ అడిగిందామె.

'ఏముంది'! మిమ్మల్ని ఊహించుకుంటూ నడిచాను. ఆటోవాడు చిన్న దాష్ ఇచ్చాడు. అంతే!!

నా కారణంగానే జరిగిందా?

అలా జరిగినందుకు నాకు చాలా ఆనందంగా ఉంది మేడమ్.

ఏమిటి? కాలు విరిగినా కూడా ఆనందంగా ఉందా నీకు.

ఎందుకుండదు? నా కోసం మీరొస్తారుగా...

అంత ఖచ్చితంగా ఎలా అనుకున్నావ్ 'సంజీవ్'!

'ప్రేమ'.... దాని శక్తి అంత గొప్పది కాబట్టి.

ఒక స్టూడెంట్‌గా నిన్ను చూడాలని వచ్చానని నేను చెబితే...

'ఇంపాజిబుల్'. నేనేమి పసిపిల్లాడ్ని కాదు. పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ స్టూడెంట్ని.

'సర్లే... అవన్నీ ఇప్పుడెందుకు. నువ్వు త్వరగా కోలుకోవాలని మనసారా కోరుకుంటున్నాను.

'నా ప్రేమకే శక్తి ఉంటే రేపటి కల్లా నడుస్తానేమో...

అబ్బా! మళ్ళీ ప్రేమ గురించి మొదలెట్టావా? చిరుకోపం ప్రదర్శించిందామె.

'మేడమ్'! మీ హజ్బెండ్ రేపొస్తున్నరు కదూ!

ఆ విషయం నీకెలా తెలుసు? ఆశ్చర్యంగా అడిగిందామె.

మీకు సంబంధించిన ప్రతి విషయమూ తెలుసు. కేవలం ఆసక్తి వల్ల తెలుసుకున్నది కాదు. మీ మీద అభిమానంతో మీ జీవితంలోకి తొంగి చూస్తున్నానే తప్ప మరో ఉద్దేశం లేదు.

'సంజీవ్'! నేనంటే నీకంత ప్రేమా...

ఎంత అనేది నేను చెప్పలేను. మీరు రోజూ హాస్పిటల్‌కి వస్తానంటే నేను రోజు కాలు విరగ్గొ

ట్టుకుంటాను.

జోకులేంటి? నేను సీరియస్‌గా అడుగుతుంటే. సీరియస్‌గానే ప్రేమను వ్యక్తం చేయాలి అంతేనా?

అయితే.... నాకు ముద్దిస్తారా?

'వ్వాట్'! ఏమిటి నువ్వడిగింది!

ఏం! ఎందుకలా అయ్యారు. ఇవ్వలేరా?

'నువ్వు కావాలంటే ఇస్తాను. కాని నీ ప్రేమలో సిన్సియారిటీ ఇదేనా? కోరికలేని ప్రేమంటే నీ మనసు స్వచ్ఛమయ్యిందనుకున్నాను. అందుకే, నీ ప్రేమకు నేను లొంగిపోయానని చెప్పాలనుకున్నాను. స్త్రీ, పురుషుల మధ్య ఆకర్షణ కన్నా ప్రేమ గొప్పదన్నావు చూడు... అప్పుడే నువ్వంటే అభిమానం ఏర్పడింది. చివరకు నువ్వు కూడా స్త్రీని... వంచించాలనుకున్నావు. అవునా!

చాల్చాలు... మీరింకా ఎక్కువ మాట్లాడితే నేను బెడ్ మీద మంచి లేవాల్సి వస్తుంది. చివరకు నేనూహించిందే జరిగింది.

ఏంటది? ముఖాన్ని పక్కకు తిప్పి అడిగింది.

మీ మనసు బయపెట్టారుగా...

అంటే... నువ్వు నిజంగా అగడలేదా?

నేను మీ కళ్ళు తప్ప మరేమీ చూడనని ముందే చెప్పాను.

సరిపోతుందా! లేక నా ప్రేమ ఎలాంటిదో ఇంకా చెప్పాలా?

సమీర విస్మయంగా – విభ్రాంతిగా చూసిందతని వైపు. అతని చూపులు నిర్మలంగా – ప్రశాంతంగా ఉన్నాయి. నెమ్మదిగా వంగి అతని కళ్ళలోకి సూటిగా చూసిందామె. ఇద్దరి చూపుల్లోను సంఘర్షణ లేదు. ఏవో కొత్త భావాలు ముచ్చటించుకున్నాయి.

'మనం మంచి ప్రేమికుల్లా ఉందామా'! సమీర పెదాలు నవ్వుగా పలికాయి మిమ్మల్నెప్పటికీ మర్చిపోను... సంజీవ్‌లో చిన్నగా భావోద్వేగం.

సమీర మరి కాస్త కిందకు వంగింది. ఏం జరుగుతుందో తెలుసుకునేలోగా సంజీవ్ నుదుటిపై తన పెదాల్ని ఉంచింది సమీర.

సంజీవ్... నేనెంకిలా ప్రవర్తించావో తెలుసా? ఒకరి జ్ఞాపకాల్లో ఒకరు జీవితాంతం ఉండిపోదా నికి, అంటూ ఆమె లేచి నిలబడింది.

సంజీవ్ హృదయంలో ఏవేవో ప్రకంపనాలు. అంతరంగంలో చిన్న కుదుపు. ఒక చిన్న ప్రయత్నం ఎటో దారితీస్తోంది. ఆలోచిస్తున్నాడతను.

'సంజీవ్' ..... నేవెళ్ళనా!

మీరు వెళ్ళే ముందు నాదో మాట...

'ఏమిటో చెప్పు'.

మన మింకెప్పుడూ కలుసుకోవద్దు.....

సంజీవ్ మాటకు తుళ్ళిపడిందామె.

ఇప్పుడూ జోకులేనా!

'జోక్ కాదు... నిజం! నిష్కర్షగా పలికింది సంజీవ్ గొంతు.

ఓ క్షణం స్థాణువులా నిలబడిపోయింది సమీర. అర్థం కానట్టు సంజీవ్ వైపు భావరహితంగా చూసింది.

మీరేమీ అయోమయంలో ఉండాల్సిన పనిలేదు. జస్ట్ నా ప్రేమకు పరీక్ష పెట్టాను. అందులో నేను నెగ్గాను.

ఒక విద్యార్థి ముందు లెక్చరర్‌గా మీరు ఓడిపోయారు. అంతే!!

అంటే ఇంతకాలం నువ్ నటించావన్నమాట!

'అవును'.

ఎందుకు! ఏం ఆశించి?

ఏదో సరదా కోసం...

సమీర కళ్ళు క్షణంలో ఎరుపెక్కాయి. నువ్వు పవిత్రమైన ప్రేమ గురించి చెబుతుంటే నీలో ఒక స్నేహితుణ్ణి, ఆత్మీయుణ్ణి చూసానే తప్ప నీ గుండె వెనుక ఆలోచనల్ని పసిగట్టలేకపోయాను. నువ్వసలు మనిషివేనా? నీ కోసం నేనేమి పోగొట్టుకున్నానలో తెలుసా? 'పవిత్రమైన ప్రేమ'. ఆడదాని మనసు సుస్థిరమే కావచ్చు సంజీవ్. ఆమె గుండె లోతుల్ని మాత్రం ఏనాడైనా తెలుసుకోలేదు. సుస్థిరంగా ఉన్న నా మనసు మీద దెబ్బ కొట్టావ్! నిన్ను చూస్తుంటే అసహ్యం వేస్తుంది నాకు. నా భర్త దుర్మార్గుడే కాని... వంచకుడు మాత్రం కాదు. అంటూ... వెళ్ళిపోయిందామె.

నేను వంచకుణ్ణి కాదు... గట్టిగా అరవాలనుకున్నాడు సంజీవ్. గొంతు పూడుకుపోయి మాట బయటకు రాలేదు. మాటరాని భాష ఏదో ఆక్రోషిస్తోంది. హృదయం మౌనంగా రోదిస్తోంది. పెళ్ళయిన 'ఒక స్త్రీ' పరాయి పురుషుడి జ్ఞాపకాల్ని తన గుండెల్లో దాచుకుంటే కలిగే నష్టం గురించి తీవ్రంగా ఆలోచించిన సంజీవ్ హృదయం మూగ వేదనతో నలిగి పోతున్న విషయం ఆమెకు తెలిసే అవకాశం మాత్రం లేదు. ■

పాటల అలల పువ్వు

బ్రతుకు పుటల్లో మట్టి వాసనల వాన పదాలు
మంచుపూల మైదానం లాంటి ఆకాశం కుదిస్తే నీహృదయం
సెలయేరు నేర్పిందా నీ కనులకా స్వప్న భాష
ఇంత అందమూ నీది కానే కాదు
నా చిగురు ఊహల చినుకు పరిమళానిది పరవశానిది
భూమే ఓ పెద్ద గంధపు చెట్టు
దీప పరిమళోత్సవంలా పెదవి నది అంచున నీ సనినవ్వు
కెరటాలు కెరటాలుగా తాకుతోంది
మంచు పెదాల మీద పల్లె సౌందర్యం చూచాను
ఆ ఆలోచనల దీపం మీద వెన్నెల చలమల్ని కన్నాను
పక్షిచెట్టై పాటల నీడల్ని
నీడలు తల్లి ఒడి లోని లాలిపాటలై జోకొడ్తున్నాయి
మనమంతా ఒకే పువ్వుగా విరబూసుకోవాలనేగా
కాలం కూడా మరచిపోలేని జ్ఞాపకంగా
నా స్వప్నసాగరంలో అలపై ప్రవహిస్తూ నీవు
కళ్లను గడియారంచేసిఅలా
గడప ముందు గిర్రున తిరుగుతూ నీవు
నువ్వు పదిలంగా దాచుకున్న కలల నిండా
గోదావరి లాంటి ఈ రాత్రి ముందు
ప్రశ్నగా నేను.

శిఖా – ఆకాష్.